

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2014, čj. OAM-304/ZA-ZA06-LE21-2012, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 4. 2015, čj. 62 Az 14/2014 – 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 15. 5. 2014, čj. OAM-304/ZA-ZA06-LE21-2012 (dále též „napadené rozhodnutí“), Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“) neudělilo žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě. Krajský soud žalobu zamítl. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítl, že žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, neboť nezjistil přesně a úplně skutečný stav věci a neopatrily důkazy potřebné pro posouzení věci a neshromáždil aktuální informace o zemi původu z nezávislých a objektivních zdrojů. Politická a humanitární situace v Alžírsku je obecně známá; hlavním problémem je extrémní chudoba obyvatelstva a neschopnost státu tuto situaci řešit. Stěžovatel opírá svou žádost mimo jiné o humanitární důvody, chce žít v bezpečí a důstojně. Stěžovateli měl být udělen humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu nebo doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu. Správní orgán též nepřihlédl ke špatné bezpečnostní situaci v zemi původu. Stěžovatel věrohodně popsal své obavy z pronásledování

v domovském státě, má obavy z mučení a věznění, byl by ohrožen na životě. Jeho výpověď nelze považovat za nevěrohodnou jen proto, že ji nedoložil listinnými důkazy.

[4] Stěžovatel uvedl v řízení nové skutečnosti, které odůvodňovaly přípustnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to úzkou citovou vazbu na svého bratrance, který i s rodinou žije na území České republiky. Jedná se o důvod hodný zvláštního zřetele. V případě návratu do země původu by jen obtížně dohledal zbývající členy své rodiny, neboť žijí rozptýleni po celém území Alžírsko.

[5] V doplnění kasační stížnosti doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 6. 2015 stěžovatel poukázal na procesní pochybení krajského soudu, který vedl jednání ve stěžovatelově nepřítomnosti navzdory tomu, že se jeho zástupce z jednání řádně a včas omluvil z důvodu pracovní kolize.

IV.

[6] Podle žalovaného byly napadené rozhodnutí i napadený rozsudek krajského soudu vydány v souladu se zákonem. Žalovaný shromáždil veškeré podklady potřebné pro rozhodnutí ve věci samé a dospěl k závěru, že u stěžovatele nejsou dány důvody pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. V podrobnostech odkázal na obsah svého vyjádření k žalobě a podotkl, že též soud zhodnotil všechny žalobcem uváděné skutečnosti a neshledal v postupu žalovaného žádná pochybení.

V.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[8] Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věci mezinárodní ochrany je její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a odst. 1 s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Výkladem institutu přijatelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval například v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, na které Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje.

[9] Nejvyšší správní soud neshledal v posuzované věci přesah vlastních zájmů stěžovatele ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na uplatněné kasační námitky.

[10] Stěžovatel koncipoval kasační námitky poměrně obecně. Nspecifikoval, proč považoval informační zdroje žalovaného za nepřesné či neobjektivní, či jak konkrétně se v jeho životě projevila tvrzená špatná bezpečnostní situace v zemi původu. Takto nekonkrétní námitky nebyly způsobilé zpochybnit zákonnost napadeného rozsudku krajského soudu ani napadeného rozhodnutí, a Nejvyšší správní soud se k nim proto blíže nevyjadřuje.

[11] Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

[12] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. září 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu